

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

SETKÁNÍ U MISIJNÍHO KŘÍŽE

ZA ÚČELEM ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ
O SVÁTKU POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE 14. září 2022

Říjen 2022

Kaple 14. 9 2022 - Povýšení Svatého Kříže s průvodem k misijnímu kříži.

Koncert Svatováclavský hudební festival 2022

SLŮVKO FARÁŘE

URNA

Zvláštní a tvarem zapamatovatelná nádoba s víkem, zhotovená z různých materiálů (keramika, kov nebo jiné), kterou většina z nás už někdy zahlédla nebo dokonce i držela v rukou – to není předmět této úvahy. A to i přesto, že velmi narostlo procento rozloučení s našimi zesnulými právě způsobem, při kterém se tato nádoba používá.

Útvar rychlého nasazení – tak by se také dala vyložit zkratka z výše uvedeného nadpisu – je něco, s čím je asi lepší se moc nepotkávat, protože tato urna je většinou nasazována proti organizovanému či jinému zločinu – to také není předmětem tohoto zamyšlení.

Chtěl bych se na chvíli zastavit u urny, která má název – volební. Nemá nějaký mimořádný tvar, protože nejčastěji má mít funkci sběrné nádoby na papírový obsah. A bývá z plastu. Ale to, co se kolem ní odehrává, to může být zajímavé. Vezměte si jenom ty první okamžiky, kdy vejde v obecnou známost termín vyhlášení voleb. Jaké myšlenky lidi napadají, zda je to potřeba, kolik to bude stát ten náš stát, jací lidé a zda vůbec nějakí lidé se na listiny přihlásí nebo budou přemluveni k účasti v seznamu tzv. kandidátky. A když se blíží termín voleb, jak někteří lidé bojují s rozhodnutím, zda vůbec půjdou. A členové volební komise si vás třeba prohlížejí (proto je vhodné se hezky obléknout) a někteří v duchu uvažují, kam nebo ke komu patříte. Někdo z toho může být lehce nervózní, někdo si neodpustí třeba pokus o vtip atd. Už jste doufám také zakusili ten pocit vaší důležitosti, když děláte těch pár kroků od registrace u volební komise k místu, kde je plenta, zaručující vaše volební soukromí... Není to emočně nějak mimořádné nebo dokonce extatické, nehraje vám k tomu žádná fanfára, nikdo netleská, jen možná někdo v místnosti pomalu sleduje vaše kroky...

Ale přitom je to tak důležité pro mě samotného. Proč? Protože příchodem k této urně jsem překonal tak hodně rozšířenou pasivitu a lhostejnost, dal jsem najevo i sám sobě, že „zítra je sice nejisté“, ale má svou důležitost a význam.

Děkuji vám všem, že jste nezůstali ve své bublině lhostejnosti.

Bůh dal člověku svobodnou vůli – mohu tedy stále prožívat to zvláštní napětí mezi volbou dobra a zla. Co z těchto dvou kam patří, na to se musím ptát stále, vlastně celý život.

Připomínka k výročí naší významné osobnosti

Naše náměstí pojmenované „Cypriána Leleka“ je v posledním období silně zatížené silničním provozem. Bez pozastavení nad tímto názvem motoristé pouze projedou, aniž tuší význam tohoto pojmenování – je pro ně pouze orientační. Možná jsou také mnozí z nás místních, kterým toto jméno mnoho nepřipomene. Proto se u něho pozastavme a připomeňme si důvod tohoto pojmenování, zejména v nastávajícím měsíci říjnu.

Kdo byl kněz P. Cyprián Lelek?

Narodil se 20. října roku 1812 v městě Benešov – tehdy Pruském Opavsku – na náměstí, rodičům Jiřímu Lelekovi, kožešníku a měšťanu benešovskému a Barboře Kladivové. Rodný dům je dnes označen pamětní tabulí. Rodiče nebyli příliš majetní, avšak pečliví k dobrému vychování svých dětí. Nejstarší z dětí Cyprián se projevil v chuti k učení i dobrým duševním vlohám, byl v deseti letech poslán do Opavy ke studiu na gymnázium německého a latinského jazyka, které ukončil s výborným prospěchem. Po ukončení studia v Opavě začal studovat katolické gymnázium v Hlubčicích, které ukončil s vyznamenáním. Jeho duchovenský stav se zdál přiměřený, proto započal studovat v roce 1832 na vysokém učení bohosloveckém ve Vratislavi. V tomto období působil na vysokém učení také český učenec dr. Jan Evangelista Purkyně, mající vliv také na studenty slovanských zájmů, projevujících se také u Cypriána Leleka.

Po dokončení bohosloveckých studií ve Vratislavi byl v roce 1835 vyslán do Poznaň, kde byl Hnězdenským biskupem vysvěcen na jáhna a následně na kněze a vrátil se do drahé otčiny, kde nastoupil svoji působnost jako dělník na vinici Páně.

Onu pomyslnou vinici Páně započal, jako pomocný kněz v Bavorově, kde působil dva roky, následně přešel na faru opět na dva roky do Oldřišova. Od roku 1839 působil v Hlučíně, kde začal pracovat podle svého buditelského programu. V roce 1846 začíná Lelek vydávat měsíčník „Holubice“ – první moravský psaný časopis. Dále „Opis Slezska“ s historií země před rokem 1742 vč. mapky, „Duchovní poklad“ obsahující sbírku duchovních písní. K udržení českého jazyka

byly v kostelích zpívány obřady v moravsky psaných kancionálech. Ty byly psány švabachem. Tato činnost o udržení moravského jazyka, přisuzována Cypriánu Lelkovi, si zasloužila přídomek „Buditel Moravců“. V doplňujících volbách byl zvolen jako poslanec do Frankfurtského parlamentu, kde nepatřil k aktivním poslancům. Po návratu z Frankfurtu byl přeložen z Hlučínska do Bavorova. Toto přeložení komentoval svému příteli Šemberovi z 1.7.1849 slovy „Konzistoř Olomoucka mne sem přeložila, že jsem se prý v Hlučíně až tuze zaobíral o politiku“. V Bavorově byl až do roku 1854 pomocným knězem. Poté se stal kaplanem ve Wódce u Hlubčic, kde působil až do své smrti.

Zemřel raněn mrtvicí 26. 4. 1883 v Hlubčicích a pochován je ve Wódce.

JZ

Pomník, umístěný v zámeckém parku.

Pamětní deska z rodného domu.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ŘÍJNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 16. 10. 2022

Sbírka na MISIE

– odesílá se celá pro potřebu světových misí

– neděle 23. 10. 2022

Panna Maria Růžencová

7. října

Slavení této liturgické památky (původně P. Marie Vítězné) ustanovil od roku 1572 papež Pius V. ve výroční den vítězství křesťanů v boji s Turky u Lepanta (na mapě Nafpaktos či Naupactus). Dne 7. 10. 1571 došlo k rozhodující námořní bitvě mezi islámem a křesťanstvím.

Dějinný pohled na situaci říká, že Turci od počátku XV. stol. vládli velké části Balkánu. V r. 1453 se zmocnili Konstantinopole, kterou přejmenovali na Istanbul a chrám Hagia Sofia změnil v mešitu. Počátkem 16. století si Turci podrobili Přední východ a s podmaněním benátského Kypru, v r. 1571, ovládala osmanská říše celý východní středomořský prostor. Muslimové, kteří uchrabovali křesťanské země, se na křesťanech dopouštěli ukrutností a mnohé odváděli do otroctví. Z podnětu papeže Pia V. byla vytvořena protiturecká Liga, kterou 20. 5. 1571 spolu s ním podepsal španělský král a Benátská republika.

Velitelem se stal španělský princ don Juan de Austria. Turků byla početná převaha. Za této velmi vážné situace pomohla modlitba růžence, ke které všechny křesťany vyzval papež Pius V.

U řeckého pobřeží v ústí zálivu u Lepanta se na začátku října střetly dvě flotily o počtu 500 lodí (křesťanských lodí bylo 111 benátských, 81 španělských, 12 papežských a 5 Maltézských rytířů) a asi 200 000 mužů. Ve vítězném boji zahynulo celkem na 40 000 mužů. Šlo o velmi významnou porážku Turků. Památka, která se začala slavit, byla už r. 1573 přeložena na první říjnovou neděli. Na celou církev byla rozšířena v r. 1716 po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v Jugoslávii). Při potvrzení svátku v r. 1883 papež Lev XIII. přidal do litaní invokaci "Královno posvátného růžence." Slavení svátku je od r. 1913 ve výroční den vítězství u Lepanta.

NEJSILNĚJŠÍ LÉČEBNÝ PROSTŘEDEK

Dnešní oslava nás má podnítit k rozjímání o Kristových tajemstvích pod vedením Panny Marie, která byla zvláštním způsobem spojena s vtělením, utrpením a slávou vzkříšeného Božího Syna.

Modlitba růžence spočívá v opakování andělského pozdravení s rozjímáním o událostech z Ježíšova života (narození, veřejného působení, výkupného utrpení a oslavení).

Papež Jan Pavel II. prohlásil: *"Růženec je současně meditací i prosbou. Naléhavost prosby o přimluvu Matky Boží spočívá na důvěře, že její mateřská přimluva může u Srdce Syna dosáhnout všeho."* Připomenul, že *"růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha Svatého postupně rozvíjel v druhém tisíciletí, je oblíbená modlitba mnoha světců a učitelský úřad Církve k ní často vybízí."* Proti hrozbám válek, terorismu a všem druhům zla, tento papež pozvedl růženec se slovy: *"Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěťte Matce Boží."* V roce 2003 bylo od něj do růžence připojeno pět tajemství světla. Papež Pius XII. prohlásil, že růženec je kompendium (souhrn) celého evangelia.

Tato modlitba ukazující dějiny naší spásy, patří k nejvíce doporučovaným a nejúčinnějším a je stavěna na přední místo za mší svatou a pro duchovní osoby hned za modlitbu breviáře.

Je modlitbou prostou i náročnou. Je pro každého a přitom k ní patří plné zapojení srdce i mysli. Má 4 x 5 desátek s 20 tajemstvími.

Radostným růžencem je nám nabízeno zpřítomnění si Otcovy lásky, s níž nám poslal svého Syna, abychom skrze něj měli věčný život v jeho společenství.

Růžencem světla je nám nabízen správný pohled na životní cestu až po tajemství eucharistie, které je láskyplným sjednocením se s Bohem, díky výkupné smrti na kříži dovršené vzkříšením.

Bolestným růžencem je nám nabízeno pohroužení se do díla vykoupení utrpením Božího Syna až po vylití veškeré krve za hřích každého jednoho z nás. Je připomínkou toho, jak velké zlo je hřích.

Slavným růžencem je náš pohled směřován k věčnému cíli, kterým je trvalé spojení s Bohem. Je to pohled za hranici smrti do náruče všeobjímající Otcovy lásky.

Růženec je dar Mariiny lásky, Matkou podaný prostředek k úspěšnému projití životem a průvodcem na cestu ke svatosti. Toto by měly být dostatečné důvody, abychom si ho zamilovali a používali.

O RADOSTECH LIDSKÉ DUŠE – Malá vítězství

*Katedrály jsou obdivuhodné, protože je stavěli lidé, kteří měli dogmata.
My máme jen názory, ale nestačí na postavení katedrál. /H.Heine/*

Má-li být realizována jakákoliv stavba, jsou pro ni bezpodmínečně nutné dobré plány a stavební materiál. Ze samotné myšlenky se nepostaví ani ptačí krmítko. Podobně nelze dokončit studium, chybí-li vůle, píle a nadání. Jen z pouhého zájmu o obor ještě také nikdo neudělal doktorát.

Ovšem k tomu, aby byla dokončena stavba či studium, nestačí jakékoliv plány, materiály či nadání. Má-li stavitel pouze cihly, nepostaví most, protože mu chybí kámen a železo. Má-li student vynikající matematické nadání, nemusí ještě vystudovat konzervatoř, pokud mu chybí hudební sluch.

Podobně bychom měli uvažovat také o cílech, ke kterým chceme dojít – zda jsou pro nás dostupné, či nikoliv. Uděláme-li pokus a podržíme půl metru nad psí hlavou lákavou pochoutku, pes se několikrát pokusí vyskočit, aby pamlskek uchopil. Pokud mu dáme dobrotu až ke stropu, pes se na ni jen mlsně podívá a nevyskočí ani jednou. Zvíře, o kterém si myslíme, že je hloupější než člověk, často ví, zda je něco nad jeho síly, nebo není.

Mnozí z nás si příklad z moudrého psa neberou. Stanovují si tak nemožně vysoké cíle, že každý výskok k nim je spojen s těžkým pádem dolů. A je spojen i se zklamáním a frustrací.

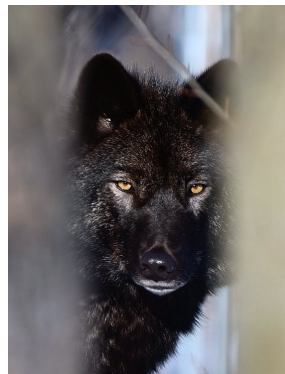
Je proto ideální, abychom si stanovili vždy takové cíle, které jsou jen o něco vyšší, než je náš běžný dosah, abychom se museli, byť opakovaně, snažit o jejich uchopení. A když jich dosáhneme, stanovme si cíle nové, opět o něco vyšší... Takovými dílčími postupy lze potom dojít hodně vysoko.

K radosti lidské duše přispívá dosažení každého malého úspěchu. Velké úspěchy přicházejí jen občas, zatímco malých lze dosáhnout každý den. A k nutnosti rozumného plánování nás vede i Ježíšův příběh v Lukášově evangeliu, kde se hovoří o staviteli věže a králi, který se chystá vytáhnout do boje.

Jsem jako vlk pohlazený Boží láskou

Z vyprávění Roberta Hosseina (1927 - 2020), světově proslulého režiséra, herce a scenáristy.

Když jsem byl malý, rodiče na mě neměli moc času a mně pak chyběla jejich něžnost. Když jsem jednou četl Exupéryho Malého prince, velmi jsem zatoužil po tom, aby si mě ochočili – aby mi naslouchali. Oni ale museli bojovat o to, aby se vůbec prosadili a uživilí. Matka z domova prodávala klobouky a otec neustále hledal způsob, jak prorazit s hudbou do pařížských divadel. Otcí jsem nikdy neřekl „tatínku“, ani jsem ho neobjal. Když mě někdy poněkud nešikovně objal, uvádělo mě to akorát do rozpaků.

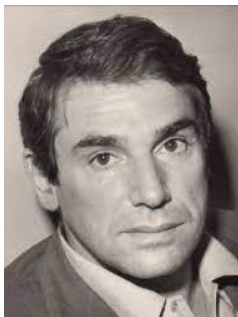

Jako dítěti mi chyběla láska a byl jsem ponechán své samotě a vlastní představitivosti. Jednou jsem měl v posteli takové vidění. Skrze zavřené okenice pronikalo světlo, a když jsem se podíval k oknu, viděl jsem cosi jako vlka, jak na mě zírá. Ten vlk se pak stal mým znakem. Je to absolutně svobodné zvíře, které se na nikoho neváže. Vidím se v něm.

Jsem vlk, co se nechal pohládit Boží láskou. To je prostě fakt a je mi jedno, pokud mě má někdo za blázna. Jsem jako ten vlk z mesiášských časů, který bude podle biblického Izaiášova proroctví bydlet s beránkem, jako znamení a svědectví nového světa.

Vlk je navíc přítelem svatého Františka z Assisi, svätce, kterého mám rád, protože se podle mě nejvíce podobá Kristu. Kdo ví, zda ten vlk v nohách mé peřiny nebyl příslibem z nebe, který mi oznamoval, že jednoho dne svou veškerou nespoutanou energii a uměleckou svobodu nakonec nasadím, aby zazářilo poselství Ježíšova evangelia?

...

Robert Hossein (1927 - 2020) byl světoznámý režisér, herec a scenárista. U nás je známý zejména jako hrabě de Peyrac ve filmové sérii o Angelice. Před dovršením padesátky se Hossein nechal pokřtít a od té doby se věnoval mj. velkolepým představením pod širým nebem. Například hra „Člověk zvaný Ježíš“ přilákala více než 700 tisíc diváků. Napsal též několik knih.

Se svolením zpracováno podle knížky Robert Hossein, Vlk pohlazený Bohem, kterou vydalo [Karmelitánské nakladatelství](#).

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Voršila /Uršula/ a její družky - muč. z Kolonie Agripine

Připomínka: 21. října

Postavení: panny, mučednice

Úmrtí: asi 4. století

Patron pedagogů, vychovatelek, dívek, nemocných dětí;
vzývána za dobré manželství a šťastnou smrt

Atributy : holubice, korouhev, koruna, kuše, loď, mučednická palma, panny, plášť (chránící dívky), šíp

ŽIVOTOPIS

Máme před sebou starodávný příběh legendárního charakteru a tato skutečnost ztěžuje poznání historického jádra. V souvislosti s velice rozšířenou úctou a oblibou, jsou pozdější zprávy o těchto mučednicích přizdobené lidskou fantazií. Z historického pohledu se považuje za základ jejich příběhu nápis na náhrobním kameni, který je umístěn na kůru chrámu svaté Voršily v Kolíně nad Rýnem. O stáří tohoto textu (údajně ze 4. -5. stol.) jsou však pochybnosti a podezření zda nejde o podvrh z 9. nebo pozdějšího století.

Zprávy o Voršile zařazené do "Legendy aurea" (podle liturgického kalendáře) ve 13. století Jakubem z Voragine, biskupem OP, pocházejí z ústních podání, která sahají do 10. století. Podle nich byla Voršila královskou dcerou v Británii, rozhodnutá žít jako panna zasvěcená Bohu. Ucházel se však o ni pohanský kníže, snad prý Aetherius, a Voršila se pokusila bránit požadavkem, v jehož splnění moc nevěřila. Šlo o to, aby její snoubenec přijal křesťanskou víru a dal jí tři léta času, aby v doprovodu svých panen se mohla plavit do Říma a navštívit posvátná místa. Pohanský panovník prý souhlasil a Voršila se svými družkami vyplula na velkou pouť. Zastávka v Colonia Agrippina, které se později stalo Kolínem nad Rýnem, byla osudnou příčinou jejich mučednictví.

Podle některých se tak stalo až při zpáteční cestě z Říma. Jak velký byl její doprovod je poněkud spornou otázkou. V nejstarších zmínkách, týkajících se úcty, je vyjmenováno 11 mučednic: Sentia, Gregoria, Pinnosa, Mardia (či Martha), Saula, Britula, Saturnina, Rabacia, Satura (či Saturnia),

Palladia. Samostatně, jako jedna z družek, bývá uváděna sv. Kordula, ale martyrologium ji nejmenuje. Legendární životopisy hovoří o tom, že společnic Voršily bylo 11.000. Vysoké číslo bývá dnes přičítáno chybnému čtení římského čísla XI, nad nímž byla vodorovná čárka, kterou se obvykle označovali tisíce.

Dalším názorem je záměna "undecim Millia panny" (11.000 panen) za "undecim Martyres panny" (11 panen a mučednic). Pověst o vyšším počtu mučednic podpořil ve 12. století také objev množství lidských kostí při rozšíření městské zdi v Kolíně nad Rýnem. Ke ztotožnění nalezených ostatků s družinou Voršily nejsou prý ale dostatečné důvody.

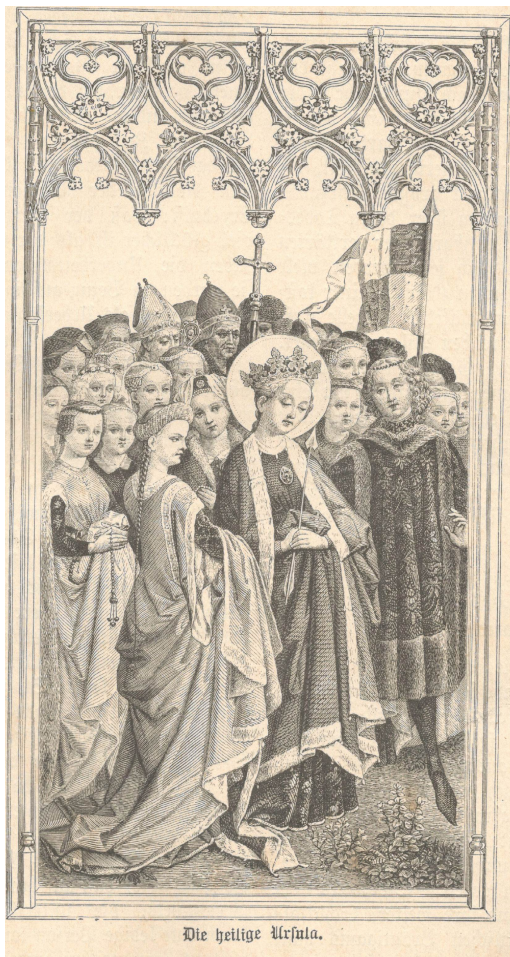
V určitém legendárním podání družinu napadli Hunové a Voršila měla možnost zachránit se tím, že by se stala ženou Attily.

Za odmítnutí této nabídky byla zastřelena šípem. Pokud by toto bylo pravdou, smrt všech by spadala do 5. století.

Plná skutečnost nám zůstává z velké části zahalena.

Světi si za patronku, ctěnou jako ochránkyni mladých děvčat, vzala pro své řeholní společenství, které založila r. 1535, Anděla Mericiová (s pam. 27. 1.).

Následovnice, zvané Voršilky, působí v naší zemi ve čtyřech komunitách: v Praze (od 9. 11. 1655), v Kutné Hoře, v Olomouci a Jiřetíně. Smyslem tohoto řádu je duchovní mateřství, uskutečňované především evangelizační výchovou a úsilím o povznesení žen, současně se zpřítomněním tváře Krista, snoubence řeholnic.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Svatý Petr a Matka Boží

Už pár dní se Hospodin neprošel po ráji. Když se tedy jednou ráno probudil, rozhodl se, že zkontroluje, jestli je tu všechno, tak jak má být. Ke svému velkému překvapení zahlédl ve skupince jiných duší chlapíka, který v životě neudělal nic dobrého: byl to ničema, lenoch a bezbožník.

„Jak se mohlo do ráje dostat takové individuuum? Svaty Petr mi to bude muset vysvětlit!“ zlobil se Hospodin.

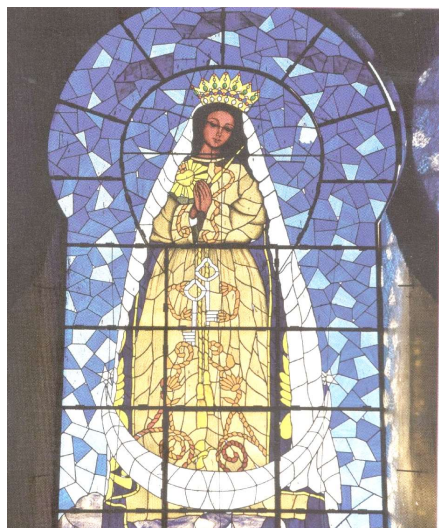
Pokračoval v kontrolní obchůzce a vida, mezi blahoslavenými uviděl ženu, která v životě spáchala kdejakou nepravost.

„Ona je tu taky?“ vykřikl rozhorleně. „Kdo vůbec kontroluje vstup mezi blahoslavené duše? Tohle mi bude muset vysvětlit svaty Petr taky!“

Chodil dál sem a tam a potkával další a další lidi, které by rozhodně v Ráji nečekal. Rozhodnými kroky a s výrazem slibujícím pořádnou bouřku zamířil Hospodin k bráně. Tam stál vedle vrat s klíči v ruce svaty Petr.

„Tak to by nešlo, to by nešlo!“ pustil se do něj přísně Hospodin. „Viděl jsem tu lidi, které nejsou Ráje vůbec hodni! Co jsi to za vrátného? Nespíš náhodou ve službě?“

„Ne, ne, já nikdy nespím!“ odpověděl dotčeně svaty Petr. Já v bráně stojím pořád a mám oči otevřené. Ale nade mnou je takové malé okénko. Odtud občas Marka Boží spustí provaz a vytáhne nahoru i ty, které bych já poslal pryč. To je pak úplně zbytečné, abych tady dělal vrátného! Dávám výpověď.“

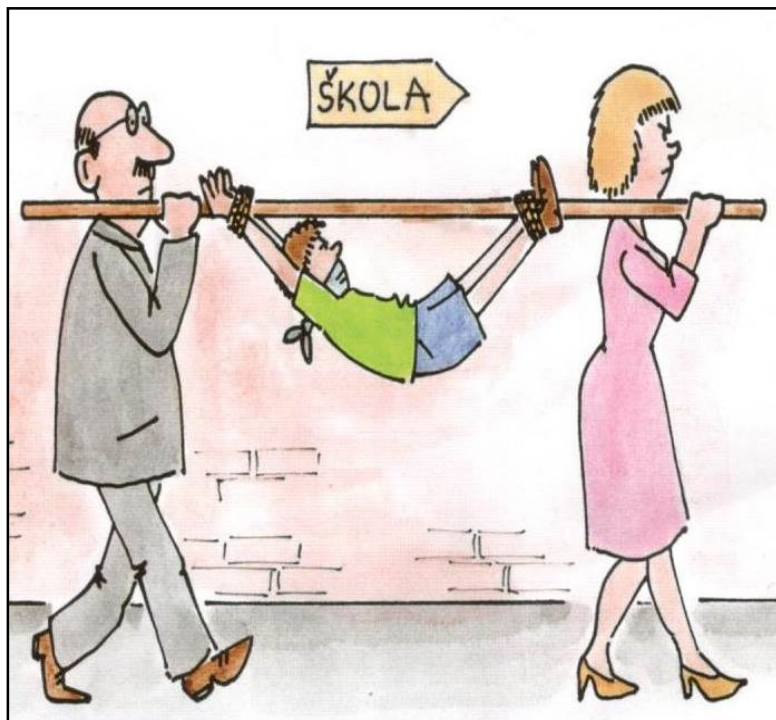

Hospodinova tvář se roztáhla v širokém úsměvu. „Dobře, dobře.“ řekl dobrácky a objal Petra kolem ramen jako za starých časů na zemi. „Co dělá Matka Boží, to je vždycky dobré. Ty dál hlídej bránu a okénko necháme na ní.“

**Nad naší střechou svítí
hvězdička, jako to okénko.
To je Matka, která nás
nenechá nikdy padnout.**

PRO ZASMÁNÍ

Motorista obdržel od policie snímek svého auta v okamžiku, kdy překročil povolenou rychlost. Udělalo to na něho tak velký dojem, že přiloženou složenku poslal zpět prázdnou, ale připojil k ní fotografii tisícikoruny.

Muž si neustále stěžuje, na kuchařské umění své manželky. „Nemůžeš se už konečně naučit pořádně vařit?“ vyčítá ji. „Moje maminka a babička, to byly kuchařky.“

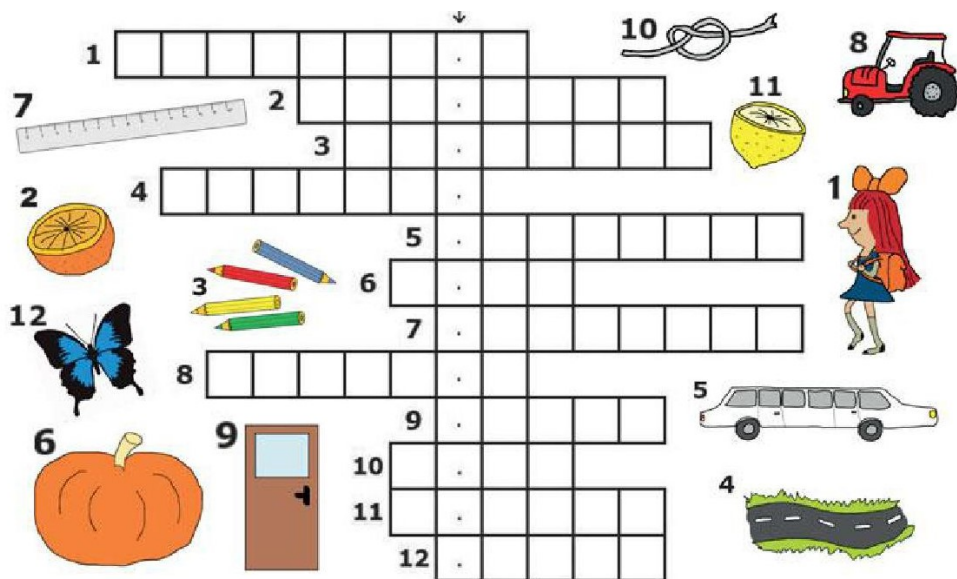
Následující den přijde z práce a na stole už stojí talíř plný polévky. „Co zas to je za hrůzu, vzteká se.“

„Jen se nerozciluj, drahý, ta polévka je přesně podle receptu tvé babičky. Já si dala tu práci a ten její receptář jsem našla. Vařila jsem přesně jak tam bylo napsáno. Pěkně položku po položce. Jako první tam stálo – běž do řezníka a kup maso na polévku za 5 korun.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ČEKÁ NÁS BABÍ LÉTO“

SKRÝVAČKY – HLEDEJTE MĚSTA

V každé z následujících vět je ukryto jedno české nebo moravské město. Najdete je všechna?

Jeden si nechám a ostatní rozdám ostatním.

Lidé zlí nebo hloupí mohou být nebezpeční.

Luciano Pavarotti byl velkým operním zpěvákem.

Můj kamarád Artur Novotný by mě nikdy nezradil.

Dnes se mnou ven nepůjde, bolí ji hlava.

Během tělocviku jsi mrštný asi jako líná veš.

Najděte 7 rozdílů

JSI S NÁMI NA KAŽDÉ CESTĚ

V září jsme se s dětmi v hodinách náboženství vydali na dlouhou, dobrodružnou, ale i náročnou cestu objevování Boží lásky.

Pamatuji si dobu, kdy jsem se jako malé děvče chystala s rodiči na nějaký delší výlet. Těšila jsem se několik dní předem na společně prožité chvíle, na pěkné nové místo a milé setkání s tamními lidmi. Přemýšlela jsem, co si na výletě koupím a jaké dobroty budu mít v batůžku zabaleny. Noc předtím jsem kolikrát nemohla ani dospat. Znáte také ten pocit, kdy se na něco opravdu moc těšíte? Jako by noc neměla konec a byla mnohem delší, než obvykle. Ale sluníčko vždycky nakonec vyjde. Den, na který jsem se tolik těšila, utekl naopak velmi rychle. Večer toho dne jsem v posteli přemýšlela, zda to nebyl jen sen.

Když jsme v dobré společnosti, s rodinou nebo s kamarády, se kterými je nám dobře a děláme věci, které nás baví a těší, den uteče, ani nevíme jak.

V hodinách náboženství také často slyším – „To už je zase konec? To bylo mnohem kratší než matika. Nemůžeme tady ještě chvíli zůstat?“ ☺ První hodinu jsme měli před tabulí opřen obraz Ježíše a Panny Marie. Ne proto, že bychom snad nikdy podobný obraz neviděli, ale abychom si připomněli, kdo je s námi nejen v každé hodině náboženství, ale na každé naší cestě a všude tam, kde zrovna jsme- do školy a ze školy domů, během cesty do kostela, je s námi na procházce, na výletě, když si hrajeme s kamarády, i když jdeme večer spát. Ať už se nám ten den povedl a potěšili jsme někoho blízkého, nebo ten den za moc nestál a pokazili jsme toho víc, než obvykle. Na každé cestě a v každé době je s námi Bůh. Nikdy nás neopouští. Je na začátku a na konci všeho. Dal nám rozum, abychom dříve či později přišli na to, že vše, co máme, pro

nás z veliké lásky stvořil - malinké zrnko obilí, vodu, slunce, stromy, i nás lidi. Svěřil nám také schopnosti, abychom všech těchto darů využili k dobru pro sebe a všechny na této planetě. Abychom si uměli upéct chléb, vypěstovat zeleninu a ovoce nebo třeba postavit dům a ohřát se v teple.

Vysvětlili jsme si také, proč si vzájemně dáváme křížek na čelo na konci každé hodiny a proč nám jej dává kněz po mši svaté a rodiče nebo blízcí, když odcházíme. Je to určitý druh modlitby, kterou vyprošujeme tomu, komu křížek dáváme, Boží ochranu a požehnání, kamkoli půjde. Tento drobný úkon znamená víc, než si vůbec dokážeme představit. Neměli bychom jím tedy šetřit.

Naše malé a milé společenství v hodinách náboženství není jediným místem, kde se s Bohem můžeme setkávat a cítit dobře.

„Bože, vše kolem nás vypráví o Tobě. Děkujeme ti, že nás máš tolik rád a jsi s námi na každé naší cestě.“

Věra Dudová, katechetka

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na říjen 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.10.	17.00	Za Martu Bittovou, dva manžely, zetě, rodiče a sourozence	
St	5.10.	17.00	Za živé a + farníky	
Čt	6.10.	17.00		
Pá	7.10.	6.30		
Pá	7.10.	Záb 17.00	Za švagra, dvoje rodiče a duše v očistci	
So	8.10.	7.00		
Ne	9.10.	7.00	Za Jana Michalíka, syna, dvoje rodiče a opuštěné duše	
Ne	9.10.	Záb 8.30		
Ne	9.10.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	10.10.	17.00	Za + rodiče Jiříkovy, Foltýnkovy a daný úmysl	
Út	11.10.	6.30		
St	12.10.	17.00		
Čt	13.10.	17.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti u příl.50 let manželství...	
Pá	14.10.	Záb 17.00	Za manžela, syna a za živou rodinu	
So	15.10.	7.00	Poděkování za obdržené milosti s prosbou o další b.požehnání	
Ne	16.10.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	16.10.	Záb 8.30		
Ne	16.10.	10.00	Za živé a + myslivce (Svatohubertská mše)	
Po	17.10.	17.00	Za Helenu Grygovou, manžela, syna, dvě dcery a + příbuzenstvo	
Út	18.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.10.	17.00		
Čt	20.10.	17.00	Za + Viléma Večerka (výroční) a za + rodiče	
Pá	21.10.	Záb 17.00	Za rodiče Kozlovy, Mrkvovy a za duše v očistci	
So	22.10.	7.00		
Ne	23.10.	7.00	Za Huberta Ranoše, manželku a rodiče z obou stran	
Ne	23.10.	Záb 8.30		
Ne	23.10.	10.00	Za + P. Cypriána Lelka (210 let od narození)	
Po	24.10.	17.00	Za + Hildegardu Nevřelovou – výroční	
Út	25.10.	6.30		
St	26.10.	17.00		
Čt	27.10.	17.00	Za živou a + rodinu Janošovou a Benkovou	
Pá	28.10.	Záb 17.00		
So	29.10.	7.00		
So	29.10.	ČK 16.00	Za živé rodiny do boží ochrany s prosbou o zdraví	
Ne	30.10.	7.00	Za + osobu	
Ne	30.10.	Záb 8.30		Krmáš
Ne	30.10.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	31.10.	17.00		
Út	1.11.	17.00	Za živé a + farníky	Průvod
St	2.11.	6.30	Za živé a + kněze, sloužící v naší farnosti a za + kněze rodáky (tichá mše)	
St	2.11.	Záb 15.30	Za duše v očistci	
St	2.11.	17.00	Za živou rodinu, + rodiče a bratra	
Čt	3.11.	17.00	Za Antonínu a Arnošta Pchálkovy a rodiče z obou stran	
Pá	4.11.	6.30		
Pá	4.11.	Záb 17.00	Za Miroslava Vavrečku, za rodinu Vavrečkovou a Vrchoveckou	
So	5.11.	7.00		
Ne	6.11.	7.00	Za + Josefa Theuera a duše v očistci	
Ne	6.11.	Záb 8.30		
Ne	6.11.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Ze mše sv. Na poděkování za úrodu v sobotu 3. září 2022

MODLITBY MATEK

Modlitby matek jsou darem Všemohoucího Boha křesťanským matkám této doby, aby mohly prožívat svoje mateřství v nové radosti a naději.

**Další setkání maminek a babiček se bude konat
v úterý 4. října 2022 od 18 hodin ve farním sále.**

Srdečně zveme všechny maminky a babičky ke společnému setkávání.

V případě dotazů pište na:

email: dudova.vera@seznam.cz nebo na **tel.** 725 872 935.

Síla společné modlitby matek proměňuje svět!

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

SVATOVÁCLAVSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

MARKÉTA CUKROVÁ – Pocta barokním skladatelkám

Foto z kostela sv. Martina v Dolním Benešově 25. 9. v 15 hodin

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917